

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา. (2549). แนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับครู ดนตรีไทย (ระดับช่วงชั้นที่ 1 - 2). นครนายก: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก. โภสุน สายใจ. (2546). สุนทรียภาพของชีวิต (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สูญเสียหนังสือ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

จิตรา ไทยเครื่องอวัลล์. (2549). การพัฒนาคิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีไทยโดยชุดฝึกหัดจะ วงเครื่องสายไทย โรงเรียนโนพนกันเจริญวิทย์. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ฉลองชัย สุรัวฒนบูรณ์. (2528). การเลือกและการเลือกใช้สื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา เทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชนิตรา ภู่กาญจน์. (2544). แก่นแท้ดนตรีไทย. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2541). กระบวนการสัมมนาการและระบบลือของการสอน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2540). กิจกรรมดนตรีสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

_____ . (2541). จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____ . (2545). เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการ อบรมวิทยากรแกนนำหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ถวัลย์ มาศจรัส และวรณี สมานสารกิจ. (2547). นวัตกรรมทางการศึกษา ชุดเอกสารประกอบ การสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: นารอักษร.

ทองหล่อ วงศ์ธรรม. (2549). ปรัชญาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: ไอเดียนสโตร์.

นิพนธ์ ชนรักษ์และกัลยาณี ดวงวี. (2551). เรียนรู้จักขัมดวยตนเอง (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: แอดกีฟ พรีนท์.

นิรนด ศตวุฒิ และคณะ. (2544). ประสบการณ์ภาคสนามในการพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวิชาสาส์น.

บุญเลิศ มั่นปาน. (2543). การสร้างชุดการสอนกิจกรรมเสริมหลักสูตร เรื่องการเป้ากลุ่มไทยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

เกรชชา เศรษฐีธร. (ม.ป.ป). คู่มือการสอน. กรุงเทพมหานคร: อ.บุญช่วยการพิมพ์.

เพชรัญ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E_1/E_2).

การวัดผลการศึกษา, 7 (4), 49.

พงษ์ลด้า ธรรมพิทักษ์กุล. (2541). ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดูแลรักษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดของ kodaly ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่าย ประถม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พนม ลี้มารีย์. (ม.ป.ป). การเรียนรู้และแรงจูงใจ. มหาสารคาม: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พรรดา ช. เจนจิต. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: เสริมสิน พรีเพรส ชิสเพิม.

พิชัย ปรัชญานุสรณ์. (2545). ดนตรีปริทรรศน์. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพาณิช.

นานิศ หล่อพินิจ. (ม.ป.ป). ดนตรีไทย. ม.ป.ท.

โรงเรียนนวราษฎร์. (2551). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนนวราษฎร์. นครนายก: โรงเรียนนวราษฎร์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ชุมชนเด็ก.

วรรณวิໄด พันธุ์สีดา. (2549). ผลงานทางวิชาการ ทั่วไปสู่วิทยฐานะครู. กรุงเทพมหานคร: อี.เค.บุ๊คส์.

วิภา วงศ์ท่อง. (2541). การสอนชุดการสอนมนิวิคอร์ส เรื่อง การสืชອอู้เบื้องต้น สำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

สงวนศึก ธรรมวิหาร. (2540). ดุริยางค์ไทย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันศิลปะ และวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยบูรพา. (2544). การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียน ภาคตะวันออกซึ่งถ่ายพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 21. ชลบุรี: ม.ป.ท.

สมจิตรา เก้าอี้น. (2542). ชุดการสอนปฏิบัติเครื่องสายไทย ในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติความถนัด 1 (ค. 028) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

สมนึก ก๊อกทิยานี. (2546). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก. (2550). นัดกรรมดันตรีไทยเกิดໄท 80 พรรษา มหาราชา.

นครนายก: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก.

สุกรี เจริญสุข. (2544). พระสวัสดิ์ศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จงเจริญการพิมพ์.

สุดใจ ทศพร. (2547). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดนตรี-นาฏศิลป์ ม. 2 ช่วงชั้นที่ 3 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้ สู่การพัฒนาผู้เรียน. ราชบุรี: ธรรมรักษ์การพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการ สู่การเดือนวิทยฐานะ. กรุงเทพมหานคร: อี.เค.บุคส์.

ไสกณ นุ่มทอง. (2540). สื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ประกอบแผนการสอน. **ข้าราชการครู**, 17 (5), 34-41.

อรนุชา อภัยภูวัชระ. (2547). การเปรียบเทียบทักษะการเป้าหมายรีคอร์เดอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายประถม ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยวิธีการผสมผสานการอ่านโน้ตและการร้องโน้ตด้วยกลุ่มที่สอนโดยวิธีการอ่านโน้ตและวิธีการร้องโน้ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Dobroski, B. J. Mastery Learning. (1982). Its potential in higher education music settings.

Dissertation Abstracts International, 42 (9), 3899-A.

Kim, sara junghwa. (1996). An Exploratory Study to Incorporate Supplementary Computer Assisted Historical: An Theoretical Studies in to Applied Music Instruction (Performance). **Dissertation Abstracts International**, 56 (10), 990-A.

.Leibowith, L. (1979). The relationship of continuation in applied music study to musical attitude creativity and scholastic arrearage in four New York. **Dissertation Abstracts International**, 40, 503-A.